

Arrest

nr. 314 027 van 7 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 5 juni 2022, dient op 9 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 20 juli 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 15 april 2024.

1.3. Op 16 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 17 mei 2014 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Hawadle.

U bent geboren op 24 december 1999 in de stad Jowhar, gelegen in het district Jowhar in de provincie Middle Shabelle in Somalië. Hier verbleef u tot een dertigtal dagen voor uw vertrek uit Somalië. Deze laatste dertig dagen voor uw vertrek verbleef u in Mogadishu.

U werkte als chauffeur en had een brommertje. U vervoerde passagiers in de stad en in de buitenwijken van Jowhar. Uw vader had een elektronicawinkel. Op 25 november 2021 werd u op weg naar Jowhar door twee mannen van Al-Shabaab aangesproken nadat u een passagier had afgezet in het nabijgelegen Dhay-Gawaan. Ze stelden u voor om met hen samen te werken. U kon op dat moment uit schrik niet weigeren. Nadat u dit aan uw vader verteld had, vroeg hij u om te stoppen met werken als chauffeur aangezien Al-Shabaab mensen vermoordt. U stopte met werken en Al-Shabaab belde u twee dagen later terug met de mededeling dat ze dringend werk voor u hadden. U moest spullen naar een plek brengen. Toen heeft u gezegd dat u niet met hen samen wilde werken en heeft u uw gsm uitgezet. Toen u dit aan uw vader vertelde, zei hij u dat Al-Shabaab hem ook veel zakawat (een religieuze taks) gevraagd heeft. De volgende dag heeft Al-Shabaab uw vader gebeld en is hij naar het politiekantoor gegaan. Hij had schrik dat de overheid u zou verdenken van een samenwerking met Al-Shabaab en u hierdoor tot de dood zou veroordelen. Diezelfde avond heeft Al-Shabaab uw vader gebeld en gezegd dat hij de zakawat mocht laten vallen, maar vroegen ze hem waarom hij niet wilde dat u met hen samenwerkte. Uw vader antwoordde dat u zijn enige zoon bent, dat hij u nooit met hen zou laten samenwerken en dat hij ook geen geld had om de zakawat te betalen. Al-Shabaab antwoordde hem dat ze wisten dat hij naar het politiekantoor gegaan was om te zeggen dat hij schrik had dat ze u zouden ontvoeren. Uw vader zei hierna dat u heel voorzichtig moest zijn. Op een avond in december 2021, toen uw vader terugkwam van de moskee, kwam Al-Shabaab aan de deur van uw huis. Uw vader weigerde ze binnen te laten, want hij dacht dat u binnen was. U was echter met uw moeder en uw echtgenote in een apotheek. Al-Shabaab heeft uw vader toen vermoord. Uw moeder ging naar huis en u overnachtte in een andere wijk van Jowhar. Daarna bent u naar Mogadishu vertrokken, omdat u niet meer in Jowhar kon leven. U kwam daar nooit naar buiten. Uw moeder werd drie dagen na uw vertrek uit Jowhar gebeld door Al-Shabaab met de boodschap dat ze haar zouden vermoorden indien ze niet zei waar u was.

U vertrok op 15 januari 2022 vanuit Somalië per vliegtuig naar Egypte waar u dezelfde dag aankwam. Op 5 juni 2022 reisde u vanuit Egypte verder met het vliegtuig naar België met een tussenstop in Turkije. U kwam op 5 juni 2022 aan in België, alwaar u op 9 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Ongeveer tien maanden na uw vertrek uit Somalië vertelde uw moeder u telefonisch dat ze ging verhuizen uit schrik voor Al-Shabaab.

U vreest dat Al-Shabaab u bij een eventuele terugkeer zullen doden omdat u weigerde met hen samen te werken.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van een schooldiploma van de Sheikh Hanafi school te Jowhar gedateerd op 20 april 2015, vijf foto's van uzelf en twee foto's van uw brommer. U maakte tevens opmerkingen over betreffende de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het CGVS stelt vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde rekruteringspogingen van Al-Shabaab omdat uw verklaringen hieromtrent vaag, onwaarschijnlijk en tegenstrijdig zijn.

U beweert dat twee leden van Al-Shabaab u aangesproken hebben met het doel dat u met hen samenwerkte (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 15/04/2024, 18). Vooreerst moet er vastgesteld worden dat de door u geschetste gedwongen samenwerking niet overeenstemt met algemene informatie omtrent de wijze van rekrutering door Al-Shabaab. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert voor het uitvoeren van allerhande opdrachten, blijkt dit in mindere mate voor te komen. Het gebeurt eerder onder bepaalde omstandigheden en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Uit uw verklaringen blijkt echter dat de overheid reeds sinds 2012 de controle heeft over de stad Jowhar (CGVS, p. 15). Bovendien is er in geval van rekrutering ook veeleer sprake van een geleidelijk proces, dan van een gedwongen rekrutering. Uit de informatie over rekruteringsmethodes van Al-Shabaab blijkt dat wanneer er sprake is van rekrutering, dit in de praktijk vaak onder de sociale druk van de familie en de clan gebeurt, door financiële beloningen en propaganda of indoctrinatie. In uw geval is er echter van geen van deze zaken sprake. U werd schijnbaar willekeurig aangesproken door enkele passagiers en ging enkel akkoord omdat u schrik had van Al-Shabaab. Bovendien maande uw vader u net aan om niet met Al-Shabaab samen te werken (CGVS, p. 18). U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van Al-Shabaab. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij Al-Shabaab te laten aansluiten. Dit zet de geloofwaardigheid van de vermeende rekruteringspoging reeds op losse schroeven.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder ondermijnd door de inconsistenties in uw verklaringen over het beroep dat u uitoefende in Somalië. Tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u uw vader hielp (verklaring DVZ d.d. 18/07/2022, vraag 12). Bij het CGVS gevraagd of u uw vader hielp in zijn winkel antwoordt u negatief (CGVS, p. 7). Verder verklaart u tijdens het onderhoud bij het CGVS dat u werkte als chauffeur en als mecaniciens (CGVS, p. 4). Dit heeft u niet vermeld bij DVZ. Nochtans is "chauffeur" één van de aan te vinken standaardantwoorden bij de verklaringen DVZ. U zegt dat u dit wel vermeld heeft en dat het u werd voorgelezen, maar dat u het daarna niet meer terugvond in uw verklaringen (CGVS, p. 4). Dit vindt echter geen weerslag in de verklaringen zoals zij werden genoteerd bij de DVZ. Later geconfronteerd met de inconsistentie tussen uw verklaringen over uw beroep bij DVZ en het CGVS zegt u dat ze bij DVZ een fout hebben gemaakt en dat het een misverstand was, omdat u alles kort moest houden (CGVS, p. 11). Dit zijn geen afdoende verklaringen. Er kan immers niet worden ingezien dat u aangaf te werken als chauffeur maar er per abuis werd opgeschreven "ik hielp mijn vader". Bovendien gaf u ook bij de vragenlijst CGVS nergens aan dat u werkzaam was als chauffeur toen u gevraagd werd naar de redenen van uw vertrek uit Somalië (vragenlijst CGVS d.d. 18/07/2022). Het beroep dat u uitoefende is nochtans een essentieel element in uw relaas. Het was immers tijdens het uitoefenen van uw beroep als chauffeur dat u aangesproken werd door twee mannen van Al-Shabaab om met hen samen te werken. Bovendien geeft u zelf aan dat uw beroep u in staat zou stellen om gemakkelijk met materiaal voor een aanslag door de controles te passeren bij het binnenrijden van de stad (CGVS, p. 24). Er kan dus redelijkerwijs verwacht worden dat u dit beroep ook zou aangehaald hebben bij uw interview bij DVZ wanneer u hier uitdrukkelijk om werd gevraagd. Deze inconsistentie over een kernelement in uw relaas doet dan ook op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw geschetste problemen met Al-Shabaab.

Over de wijze waarop Al-Shabaab uw ouders benaderd zou hebben, legt u evenmin consistente verklaringen af. Tijdens uw onderhoud bij DVZ gaf u aan dat Al-Shabaab bij uw vader thuis langs geweest was met de eis "of je betaalt belastingen bij ons, of breng je uw zoon bij ons." Na uw vertrek zou Al-Shabaab ook nog bij uw moeder langs geweest zijn om haar te bedreigen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw onderhoud bij het CGVS verklaart u echter dat Al-Shabaab zowel uw vader als uw moeder getelefoneerd zou hebben (CGVS, p. 22, 24). U verklaart immers dat Al-Shabaab nooit de stad zou binnenkomen behalve om iemand te vermoorden. Hiermee geconfronteerd, verklaart u dat het kan dat de vertaler of tolk een misverstand heeft begaan. Al-Shabaab gaat immers nooit naar iemand zijn huis alleen als ze iemand willen vermoorden (CGVS, 22). Welnu, dit is geen afdoende verklaring voor deze inconsistentie. Aangezien het contact tussen uw ouders en Al-Shabaab een essentieel deel van uw verhaal betreft kan verwacht worden dat u ook hier samenhangende verklaringen over aflegt.

De inconsistentie in uw verklaringen over de plek waar uw moeder overnachtte na de moord van Al-Shabaab op uw vader doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verhaal. Tijdens uw interview bij DVZ verklaarde u dat u en uw moeder niet thuis waren toen uw vader werd gedood, dat jullie niet naar huis konden en dat jullie ergens anders zijn gaan overnachten (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS echter vertelde u dat uw moeder en uw echtgenote naar huis gingen nadat jullie gebeld werden met het bericht dat uw vader vermoord was en dat u in een andere wijk van de stad heeft geslapen (CGVS, p. 18, 23). Met deze inconsistentie geconfronteerd verklaarde u dat u bij DVZ bedoelde dat uw moeder bij u was tijdens de gebeurtenis in de apotheek, maar dat ze hierna wel naar huis is gegaan (CGVS, p. 22). Deze uitleg komt niet overeen met uw verklaringen zoals opgetekend bij de DVZ. Er kan

verwacht worden dat u hier samenhangende verklaringen over aflegt, zeker omdat de dag van de moord op uw vader een essentieel element van uw verhaal betreft.

Uw relaas over de rekruteringspoging boet ook in aan geloofwaardigheid door zijn vaagheid en weinig doorleefde indruk. Er kan vastgesteld worden dat u helemaal geen kennis en informatie heeft over de praktische kant van het hele plan van Al-Shabaab. U gevraagd wat Al-Shabaab exact tegen u zei, komt u niet verder dan de verklaring dat de twee mannen van Al-Shabaab meedeelden dat ze wilden dat u voor hen werkte (CGVS, p. 23-24). U hierna gevraagd wat ze concreet wilden dat u als werk voor hen deed, repliceert u met een algemeenheid die van weinig doorleefdheid getuigt. U verklaart: "Meestal geven ze gewoon dingen om een aanslag willen plegen. Want als je in de stad binnenrijdt of uitgaat moet je door controle passeren. En je passeert altijd en iedereen kent u dus ze gaan niet aan uw twijfelen. Ze gaan u dingen meegeven dat je aanslag kunt plegen. En je brengt die gewoon naar iemand die in de stad woont." (CGVS, p. 24). U verder gevraagd wat de concrete afspraak was nadat u ingestemd had om samen met Al-Shabaab te werken bij deze eerste ontmoeting zegt u dat ze u gingen bellen en u een opdracht gingen geven. U zegt dat ze u vroegen om materiaal en spullen ergens te brengen. U gevraagd naar waar u de spullen moest brengen zegt u dat u de samenwerking al had geweigerd alvorens ze u de plaats verteld hadden naar waar u de spullen moest brengen (CGVS, p. 26). Uw verklaringen overstijgen de vaagheid van het clichébeeld niet, wat op zijn beurt de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondergraaft.

De geloofwaardigheid van uw verhaal wordt ook ondermijnd door de vaagheid van uw verklaringen over de belastingen die uw vader aan Al-Shabaab moest betalen. Gevraagd of u concreet weet welke mensen vroegen aan uw vader om belastingen te betalen, noemt u [I.]. U zegt dat hij een heel bekende man is in Jowhar (CGVS, p. 24). U hierna gevraagd wat u nog kunt vertellen over [I.] blijft u heel oppervlakkig. U zegt dat hij de baas is voor Al-Shabaab van een dorp dicht in de buurt van de stad en de man is die jonge meisjes trouwt en jongens ronselt. U herhaalt dat hij een heel bekend figuur is in Jowhar (CGVS, p. 26). Als [I.] de man is die belastingen vroeg aan uw vader en zoals u zelf zegt heel bekend was in Jowhar, kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u meer over hem weet. U gevraagd hoeveel belastingen uw vader aan Al-Shabaab moest betalen, moet u ook antwoorden dat u dit niet weet (CGVS, p. 24). Verder zegt u dat uw vader belastingen betaalde aan Al-Shabaab toen ze in Jowhar aan de macht waren. Gevraagd of hij ook nog belastingen betaalde aan Al-Shabaab tussen het moment dat de overheid de stad heroverde en dat hij voor het eerst problemen kreeg met Al-Shabaab, blijft u eveneens onduidelijk. U denkt van wel, dat dit misschien zo is (CGVS, p. 24). Aangezien de weigering van uw vader om belastingen te betalen aan Al-Shabaab een belangrijk element van uw relaas betreft, kan redelijkerwijs van u verwacht worden dat u zich hierover concreet zou hebben geïnformeerd bij uw vader dan wel bij uw moeder of andere familieleden en aldus meer informatie over zou kunnen geven.

Uw geloofwaardigheid wordt verder aangetast door de vaagheid van uw kennis van de handelingen van Al-Shabaab in uw regio. U haalt zelf drie algemene zaken die Al-Shabaab doet, namelijk dat mensen hen altijd zakawat moeten betalen, dat ze vrouwen trouwen aan wie ze willen zonder toestemming van de ouders en dat ze jongens rekruteren tot soldaten die voor hen vechten (CGVS, p. 15). U gevraagd of u jongens kent die gerekruteerd zijn antwoordt u dat u het u niet kan herinneren, maar dat dat dingen zijn die ze doen (CGVS, p. 15). Gevraagd of u concrete namen kan geven van mensen die weigeren te betalen aan Al-Shabaab, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 26). U slaagt er eveneens niet in om concrete namen te geven van mensen die wel betaald hebben aan Al-Shabaab (CGVS, p. 22). U verder gevraagd of u iemand kent die zijn dochter gegeven heeft aan Al-Shabaab, geeft u de naam van de dochter van uw buurvrouw. Gevraagd wanneer dit ongeveer gebeurde, moet u het antwoord wederom schuldig blijven (CGVS, p. 26). De vaststelling dat u er niet in slaagt om de door u aangehaalde activiteiten van Al-Shabaab in uw regio ook maar enigszins te concretiseren doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees voor hen.

Verder zijn uw verklaringen over de verhuis van uw moeder opmerkelijk vaag en onwaarschijnlijk. U verklaart dat de reden waarom uw moeder verhuisd is, is dat ze schrik had van Al-Shabaab. U zegt dat Al-Shabaab uw moeder al drie dagen na uw vertrek gebeld heeft met de boodschap dat ze haar zouden vermoorden als ze niet zei waar u was (CGVS, p. 24). Eerder in het persoonlijk onderhoud echter verklaart u dat u rond oktober 2022 nog contact heeft gehad met uw moeder en dat ze u toen vertelde dat ze ging verhuizen (CGVS, p. 7). Dit is een tiental maanden nadat ze bedreigd is met de dood door Al-Shabaab. Het is opmerkelijk dat uw moeder pas tien maanden na de bedreiging verhuisde, hoewel jullie familieleden hadden in Mogadishu (CGVS, p. 6, 24). Verder is het ook opmerkelijk te noemen dat uw moeder u verteld heeft dat ze ging verhuizen, maar dat ze u daar niet bij verteld heeft naar waar (CGVS, p. 7). Uw pogingen om dit te weten te komen blijken eveneens summier en u blijft er vaag over. Zo zegt u dat u mensen in Antwerpen tegen bent gekomen die naar uw clan gebeld hebben, waarna uw clan naar familie van u gebeld heeft, maar dat die ook niet weten waar uw moeder is (CGVS, p. 8). Deze merkwaardige gang van zaken overtuigt geenszins en doet vermoeden dat uw naaste familieleden zich mogelijk nog steeds bevinden waar u zelf woonde, zonder enige noemenswaardige problemen.

Dit wordt versterkt door uw verklaringen over uw facebookaccount. U gevraagd of u een facebookaccount heeft, antwoordt u dat u er vroeger een had, maar dat u het de laatste tijd niet meer gebruikt. U tijdens uw onderhoud op 15 april 2024 gevraagd wat uw profielnaam is, verklaart u dat u het u niet meer kan herinneren. U zegt dat het lang geleden was toen u nog in Somalië was (CGVS, p. 9). De laatste wijzigingen aan uw facebookprofiel werden echter gemaakt toen u al in België verbleef. U later in het onderhoud geconfronteerd met een opgeslagen pdf van uw facebookprofiel, gemaakt op 4 april 2024, zegt u dat dit inderdaad uw profiel is (zie documenten; CGVS, p. 25). U gevraagd waarom u eerder had gezegd dat u uw profielnaam niet meer kon herinneren en dat het in Somalië was, legt u uit dat u niet meer zeker was welke volgorde van uw naam u gebruikte. U gevraagd wanneer u uw profiel voor de laatste keer gebruikte, repliceert u dat u het paswoord niet kent en dat u het op sommige gsm's wel kunt gebruiken en andere niet (CGVS, 25). De vaststelling dat uw profiel op 4 april 2024 nog publiek beschikbaar was maar op de dag van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen publieke informatie meer bevatte, niet meer uw volledige naam bevatte en u hier vervolgens tegenstrijdige verklaringen over aflegde, bevestigt het vermoeden dat u doelbewust bepaalde zaken verborgen wenst te houden voor de Belgische asielinstanties, hetgeen haaks staat op uw plicht tot medewerking. In uw opmerkingen betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud veranderde u enkele antwoorden op deze vragen (zie groene map). Dit zijn niets meer dan postfactumverklaringen die na enige reflectie tot stand kunnen zijn gekomen. Bovendien verklaren deze op generlei wijze de vaststelling dat u het publieke gedeelte van uw facebookprofiel afsloot net voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

De algemene geloofwaardigheid van uw verhaal wordt tot slot ook ondermijnd door uw vage verklaringen over de financiële situatie van uw vader en zijn winkel. Gevraagd hoeveel uw vader ongeveer per maand verdiende met de winkel, zegt u dat u dat niet weet (CGVS, p. 6). Gevraagd waarom hij financiële problemen had, zegt u dat hij heel veel leningen moest afbetalen. Gevraagd welke leningen uw vader moest afbetalen zegt u dat u geen details kan geven, maar dat hij u vertelde dat hij geld geleend heeft en dat hij moest terugbetalen (CGVS, p. 12). Aangezien de financiële problemen van uw vader een deel waren van de reden waarom hij Al-Shabaab niet kon betalen, kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u meer details kan geven over de financiële situatie van uw familie (CGVS, p. 12). Verder is het ook op zijn minst opmerkelijk dat u niet weet wat er met de winkel van uw vader gebeurd is na uw vertrek. U had het tot oktober 2022 aan uw moeder kunnen vragen, maar u zegt dat u dat nooit gedaan heeft. Gevraagd waarom u dat nooit gevraagd heeft antwoordt u wederom dat u het niet gevraagd heeft (CGVS, p. 13). Er kan redelijkerwijs verwacht worden van u dat u wel interesse zou tonen in wat er met de winkel van uw vader gebeurd is na uw vertrek.

Voor de volledigheid dient er nog op gewezen dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegt van uw bewering dat u de neef bent van [M.N.A.D.] die na uw vertrek omkwam bij een aanslag (CGVS, p. 6, 16). Integendeel, bij de DVZ verklaarde u – in tegenstelling tot bij het CGVS (CGVS, p. 9) – dat het een verre tante langs moederszijde was die u Somalië hielp te ontvluchten (verklaring DVZ, vraag 32). Uw verklaringen zijn hier eveneens tegenstrijdig. Eerst verklaart u dat de burgemeester van Jalalaqsi, die omkwam bij de aanslag, uw oom langs moederszijde is. Hij heeft u in december 2021 naar Mogadishu gebracht (CGVS, p. 6). Later verklaart u dat de enige broer van uw moeder samen met zijn vader vermoord is in 2018 (CGVS, p. 17). Hoe dan ook kan zelfs indien u wel aannemelijk had gemaakt de neef te zijn van deze man, quod non in casu, uit het loutere feit dat hij bij een aanslag op een brug 90 kilometer ten noorden van Jowhar samen met veertien anderen om het leven kwam (zie informatie administratief dossier), geen nood aan internationale bescherming in uw hoofde worden afgeleid. Dit blijkt overigens ook uit de vaststelling dat u de aanslag niet met zekerheid kon situeren in de tijd (CGVS, p. 25) en zelf niet verder aanhaalde toen u op het einde van het onderhoud werd gevraagd of u alles van belang voor uw verzoek had kunnen uitleggen (CGVS, p. 25).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op

<https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/ euaa coi report somalia security situation 20230222.pdf>, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met

betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "louter aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraaan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Middle Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten beïnvloeden bovenstaande vaststellingen op geen enkele wijze. Uw rapport zegt hoogstens iets over uw scholing in Somalië en over de foto's kan onmogelijk worden nagegaan op welk tijdstip, op welke plaats en in welke omstandigheden deze tot stand kwamen. De nog niet besproken opmerkingen bij en correcties van de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen allen postfactumverklaringen zonder enige duiding over de reden waarom u deze niet tijdens het persoonlijk

onderhoud vermeldde. Hoe dan ook beïnvloeden geen van deze wijzigingen de bovenstaande vaststellingen op fundamentele wijze.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Hij betoogt dat het niet is omdat hij gewag maakt van een minder voorkomende strategie van Al-Shabaab, dat deze niet zou voorkomen. Hij legt uit dat hij meteen, uit enorme schrik, toegestemd heeft met de eisen van Al-Shabaab omdat algemeen geweten is dat zij hardhandig optreden tegen personen die weigeren. Een weigering kon dodelijk aflopen voor hem gezien de willekeurigheid van Al-Shabaab. Hij verwijt de commissaris-generaal geen enkele vorm van inlevingsvermogen te tonen nu hij op dat moment geen andere optie had dan in te stemmen. Hij vervolgt dat het niet zo is dat Al Shabaab op dat moment vroeg om voor hen te vechten en dus te gaan werken als strijder. Hij stelt dat hij aangesproken werd tijdens zijn werk als chauffeur allicht om zaken/leden te vervoeren omdat hij chauffeur was van een brommer. Het is volgens hem een veelvoorkomende strategie dat Al-Shabaab de keuze laat tot het betalen van *zakawat* of het opgeven van een zoon ter compensatie, wat zij ook meedeelden aan zijn vader. De commissaris-generaal heeft dit volgens hem volledig over het hoofd gezien.

Hij vervolgt dat hij de tegenstrijdigheid tussen het klein en groot onderhoud niet kan worden verweten nu hij geen kopie kreeg van zijn DVZ verklaring waar zijn functie verkeerdelijk werd genoteerd. Omdat hij niet wist wat er werd genoteerd, kon hij dit niet corrigeren. Hij voegt nog toe dat hij tijdens het DVZ-interview werd aangemaand om alles kort te houden, dat hij werd onderbroken en werd meegedeeld dat hij alles beter kon houden voor het volgend verhoor bij het CGVS. Hij vervolgt dat hij bij het DVZ-verhoor begonnen was te vertellen over de dood van zijn vader en hoe zijn problemen ontstonden, maar omdat die kleine onderhouden zeer haastig verlopen, wist hij niet goed welke details wel en niet te geven, waardoor hij het ontbreken van belangrijke details niet verweten kan worden. Hij stelt te volharden in zijn verklaringen afgelegd bij het CGVS, waar hij wel de kans kreeg om alle details op correcte wijze uiteen te zetten.

Hij stelt vervolgens dat hij niet begrijpt wat vaag is aan zijn verklaringen over de gedwongen rekrutering. Hij legt uit dat het logisch is dat Al-Shabaab eerst wacht totdat de persoon aantoonde dat hij effectief instemt met de vraag tot samenwerking alvorens praktische zaken te regelen en zo hun eigen plan bloot te stellen. Hij wijst erop dat hij verklaard heeft dat hij de samenwerking geweigerd had alvorens er concrete zaken werden afgesproken.

Hij benadrukt dat de betaling van *zakawat* een financiële zaak was die geregeld werd door zijn vader en niet met hem besproken werd, noch met zijn moeder net zoals de leningen die zijn vader had aangegaan waarover hij evenmin informatie had. Hij erkent dat hij een aantal details kende, maar niet alles. Hij vervolgt dat hij niet had kunnen voorspellen dat zijn vader zou worden vermoord en dat hij hierover in zijn leven details zou moeten geven. Hetzelfde geldt volgens hem voor wat betreft concrete voorbeelden van voorvallen in zijn dorp, nu hij nooit gedacht had om al de namen te onthouden van personen die ooit het slachtoffer zijn geworden van Al-Shabaab te meer nu het gaat om incidenten die dateren van een aantal jaar geleden. Hoewel hij de namen niet kan herinneren, weet hij zeker dat Al-Shabaab dergelijke acties uitvoerde.

Aangaande de informatie ver 1. , benadrukt hij dat hij een bekende naam had en vooral bekend stond voor het ronselen van jongens en trouwen met jonge meisjes. Hij geeft aan hem niet persoonlijk te kennen en nooit in dicht contact met hem kwam zodat hij enkel kan meedelen wat over hem verteld werd in zijn regio.

Waar hij verweten wordt niet duidelijk te zijn geweest over de verblijfplaats van zijn moeder, wenst hij enkele verduidelijkingen aan te reiken. Hij legt uit dat zijn moeder, na zijn vertrek, gaan inwonen is bij haar eigen broer die districtscommissaris was van Jalalqsi. Toen haar broer vermoord werd in een aanslag kon zij daar niet meer blijven en tot op heden weet hij dus niet waar zij zich bevindt, ondanks de pogingen die hij onderneemt om met haar contacten te leggen.

Hij betoogt dat moeilijk gesteld kan worden dat de situatie in Middle-Shabelle niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Middle-Shabelle complex, problematisch en ernstig is. Hij vervolgt dat over het algemeen uit de verschillende rapporten blijkt, dat de veiligheidssituatie in geheel Middle-Shabelle nog steeds zeer precair is. Al-Shabaab blijft de grootste bedreiging voor vrede, veiligheid en stabiliteit in Centraal-Somalië. Het is volgens hem onbegrijpelijk hoe de commissaris-generaal, na het lezen van de landenrapporten en deze zelf te citeren, kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om terug te keren naar de regio Middle-Shabelle.

3. Nieuwe stukken

3.1. Er worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest gedood te worden door Al-Shabaab nadat die zijn vader hadden vermoord omdat die op zijn beurt geweigerd had om belastingen te betalen of om zijn zoon zich bij hen te laten aansluiten.

4.3.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en oordeelt dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.3.3. Na een lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen problemen met Al-Shabaab, gelet op de volgende pertinente en correcte vaststellingen:

- i) Er kan geen geloof gehecht worden aan de door hem beweerde rekruteringspogingen van Al-Shabaab omdat zijn verklaringen hieromtrent vaag, onwaarschijnlijk en tegenstrijdig zijn nu (a) de door hem geschetste gedwongen samenwerking niet overeenstemt met algemene informatie omtrent de wijze van rekrutering door Al-Shabaab en (b) hij er niet in slaagt *in concreto* aannemelijk te maken dat zijn persoonlijk geval afwijkt van de daarin geschetste rekruteringswijze;
- ii) Verzoeker legt inconsistente verklaringen af over (a) zijn beroep, wat een kernelement van zijn relaas betreft nu hij bij de DVZ verklaart dat hij zijn vader hielp, terwijl hij dit bij het CGVS ontkende; (b) de wijze waarop Al-Shabaab zijn ouders benaderd zou hebben, nu hij bij de DVZ verklaart dat zij eerst bij zijn vader en daarna nog bij zijn moeder zijn langs geweest om haar te bedreigen terwijl hij bij het CGVS verklaart dat zij zowel zijn vader als moeder getelefoneerd hebben; (c) de plek waar zijn moeder overnachtte na de moord van Al-Shabaab op zijn vader nu hij bij de DVZ verklaart dat hij en zijn moeder niet thuis waren toen zijn vader werd gedood, dat zij niet naar huis konden en dat zij ergens anders zijn gaan overnachten terwijl hij bij het CGVS verklaart dat zijn moeder en echtgenote naar huis gingen nadat zij gebeld werden met het bericht dat zijn vader vermoord was en dat ze in een andere wijk van de stad heeft geslapen.
- iii) Verzoeker legt vage verklaringen af over (a) de rekruteringspoging, nu hij geen kennis en informatie heeft over de praktische kant van het hele plan van Al-Shabaab en niet wist wat zij concreet wilden; (b) de belastingen die zijn vader aan Al-Shabaab moest betalen en hij heel oppervlakkig blijft over de zagezegde baas I.; (c) de kennis van de handelingen van Al-Shabaab in zijn regio nu hij er niet in slaagt om de door hem aangehaalde activiteiten van Al-Shabaab in zijn regio ook maar enigszins te concretiseren; (d) de verhuis van zijn moeder, nu het opmerkelijk is dat zij pas tien maanden na de bedreiging verhuisde, hoewel zij familieleden hadden in Mogadishu en dat zij verzoeker niet zou verteld hebben naar waar ze zou verhuizen; (e) zijn facebookprofiel, nu dit op 4 april 2024 nog publiek beschikbaar was maar op de dag van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen publieke informatie meer bevatte; (f) de financiële situatie van zijn vader en zijn winkel, nu hij niet weet hoeveel ongeveer zijn vader verdiende, hij niet weet welke leningen hij moest afbetalen, terwijl de financiële problemen een reden waren waarom zijn vader Al-Shabaab niet kon betalen;
- iv) Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over de heer M.N.A.D., die na zijn vertrek omkwam bij een aanslag en waarvan hij beweert de neef te zijn; bovendien legt hij geen enkel begin van bewijs van zijn verwantschap neer;
- v) De neergelegde documenten beïnvloeden bovenstaande vaststellingen op geen enkele wijze nu (a) het rapport hoogstens iets zegt over zijn scholing in Somalië (b) onmogelijk kan worden nagegaan op welk tijdstip, plaats en in welke omstandigheden de foto's tot stand zijn gekomen; (c) de nog niet besproken opmerkingen bij en correcties van de notities van het persoonlijk onderhoud allen *post-factum* verklaringen betreffen zonder enige duiding over de reden waarom hij deze niet tijdens het persoonlijk onderhoud heeft vermeld en zij hoe dan ook bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift is niet van die aard om afbreuk te doen aan de pertinente en correcte motieven van de bestreden beslissing.

4.3.4. Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift in de waarachtigheid van zijn relaas inzake de gedwongen rekrutering door Al-Shabaab en stelt dat het niet is omdat hij gewag maakt van een minder voorkomende strategie van Al-Shabaab, dat deze niet zou voorkomen.

Uit de informatie die zich bevindt in het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1 COI, *Somalia Recruitment to Al-Shabaab*) blijkt dat gedwongen rekrutering uitzonderlijk voorkomt en dit voornamelijk in de gebieden die door Al-Shabaab wordt gecontroleerd. Verzoeker verklaart dat de overheid de macht had overgenomen in Jowhar in 2012 (NPO, p. 15), waardoor zijn regio van herkomst daar niet toe

behoort. Voorts blijkt uit diezelfde landeninformatie dat gedwongen rekrutering wordt weergegeven als een geleidelijk proces en dit vaak gebeurt onder de sociale druk van de familie en clan, door financiële beloningen en propaganda of indoctrinatie. In de bestreden beslissing wordt in dit verband terecht geoordeeld dat er in verzoekers geval geen sprake is van voorgaanden. Verzoeker verklaart immers dat er plots twee mannen waren gestopt en hem voorstelden met hen samen te werken, waardoor er allerminst sprake is van indoctrinatie, propaganda of beloningen. Voorts blijkt evenmin dat er beroep werd gedaan op familiale en clanloyauteit tribale banden, persoonlijke vriendschappen of sociale netwerken of belangen, te meer nu zijn vader zich er uitdrukkelijk tegen gekant heeft dat zijn zoon zich zou aansluiten bij Al-Shabaab (NPO, p. 18). De commissaris-generaal stipt op goede gronden aan dat verzoeker niet *in concreto* aannemelijk maakt dat zijn persoonlijk geval afwijkt van de die de landeninformatie geschetste rekruteringswijze van Al-Shabaab. Door louter te volharden in zijn verklaringen, werpt hij hierop geen ander licht.

4.3.5. Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat verzoekers inconsistente verklaringen over zijn beroep, wat nochtans een essentieel element betreft van zijn asielrelaas, op fundamentele wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan. Dat zijn beroep een kernelement betreft in zijn vluchtrelaas, wordt nogmaals bevestigd in zijn verzoekschrift, waar hij uiteenzet dat hij door Al Shabaab allicht aangesproken werd tijdens zijn werk als chauffeur om zaken/leden te vervoeren omdat hij chauffeur was van een brommer en hij niet zozeer mee moest strijden. Indien dit werkelijk het geval zou zijn, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker consistent is wanneer hij gevraagd werd naar het beroep dat hij uitoefende in Somalië en hij dit ook zou vermelden tijdens het interview bij de DVZ. Hij deed dit echter niet (AD CGVS, Verklaring DVZ 18.07.2022, punt 12) en gaf in de plaats daarvan aan dat hij zijn vader hielp (*ibid.*) Op de vraag een kort overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn herkomstland, gaf verzoeker aan dat zijn vader gedood werd door Al-Shabaab in december 2021 omdat hij een winkel had waar hij elektronische spullen verkocht en omdat hij benaderd werd door Al-Shabaab om ofwel belastingen te betalen, ofwel om zijn zoon te geven (AD CGVS, vragenlijst, punt 3.5). Verzoeker maakt aldus bij het invullen van de Vragenlijst CGVS op geen enkel moment gewag van zijn job als chauffeur. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, gevraagd hoe het interview bij de DVZ is verlopen, geeft hij aan dat hij zaken wel vermeld had, dat het hem werd voorgelezen maar hij het niet terugvond in zijn verklaringen, waarna hij preciseerde dat het gaat om het feit dat hij als chauffeur werkte en dat het probleem begon bij hem eindigde met zijn familie (NPO, p. 4). Uit de vragenlijst Verklaring DVZ blijkt nochtans dat na afloop het verslag verzoeker werd voorgelezen in het Somalisch en dat hij verklaarde dat de daarin vermelde inlichtingen oprecht zijn (AD CGVS, Verklaring DVZ 18.07.2022, laatste pagina). Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, wordt datgene wat erin werd opgenomen, geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen. Verzoeker kan, ter verantwoording van het onvermeld laten van zijn functie als chauffeur zowel tijdens de Verklaring DVZ als de Vragenlijst CGVS, bezwaarlijk betogen dat hij geen kopie heeft ontvangen van zijn DVZ verklaring waardoor hij dit niet heeft kunnen corrigeren. Dat hij tijdens het DVZ-interview werd aangemaand om alles kort te houden, betreft evenmin een dienstige verantwoording. Het louter volharden in één versie van de verklaringen, met name deze afgelegd voor het CGVS, is niet van aard om de vaststellingen van de commissaris-generaal dienaangaande in een ander daglicht te stellen. Er anders over oordelen zou immers elk opeenvolgend verhoor, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming in staat is om voldoende coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen. De feiten die de aanleiding vormen voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst moeten op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze worden weergegeven in iedere fase van het onderzoek en dit geldt aldus tevens voor het interview bij de DVZ. Nu hij ook bij de Vragenlijst CGVS geen gewag heeft gemaakt van zijn job als chauffeur kan zijn betoog, dat het om een vergetelheid zou zijn gegaan, evenmin dienstig worden geacht.

Bovendien bestaat er ook een inconsistentie tussen de twee verhoren voor wat betreft het contact tussen Al-Shabaab en zijn ouders, wat eveneens een kernelement in zijn asielrelaas betreft nu daaruit de problemen verder zouden zijn ontstaan. Door bij de DVZ te verklaren dat Al-Shabaab bij zijn vader thuis langs geweest was met de eis om ofwel belastingen te betalen ofwel zijn zoon te brengen en dat Al-Shabaab nadien nog naar zijn moeder is gegaan om haar te bedreigen (AD CGVS, Vragenlijst, punt 3.5), maar dan bij het CGVS aan te stippen dat Al-Shabaab zowel zijn vader als moeder getelefoneerd zou hebben (NPO, p. 22-24), draagt allerminst bij tot een geloofwaardig relaas.

Daarenboven blijkt verzoeker evenmin consistent wanneer hij gevraagd werd naar de plaats waar zijn moeder overnachtte na de moord van Al-Shabaab op zijn vader. Bij de DVZ verklaart verzoeker dat hij en zijn moeder ergens anders zijn gaan overnachten omdat ze niet naar huis konden (AD CGVS, vragenlijst, punt 3.5), terwijl hij bij het CGVS aangaf dat hijzelf in Mishinka heeft geslapen en zijn moeder is teruggekeerd naar huis (NPO, p. 18).

4.3.6. Indien verzoeker benaderd werd door Al-Shabaab omdat zijn vader geen *zakawat* kon betalen wegens zijn financiële problemen (NPO, p. 18), mag redelijkerwijze verwacht worden van verzoeker dat hij hierover

meer kan vertellen. Hij komt echter, gevraagd naar de leningen die zijn vader gehad zou hebben, niet verder dan aan te geven dat hij niet meer details kan geven en zijn vader hem enkel verteld had dat hij geld had geleend en dit moest terug geven (NPO, p. 12). Hierbij komt dat verzoeker zelfs niet kon aangeven hoeveel zijn vader maandelijks verdiende (NPO, p 6) terwijl hij nochtans bij de DVZ had aangegeven dat hij zijn vader hielp (zie *supra*). In het verzoekschrift beperkt hij zich tot het weergeven van blote *post-factum* vergoelijkingen, waar hij stelt dat de betalingen van *zakawat* en het aangaan van leningen financiële zaken zijn, die geregeld werden door zijn vader en niet met hem noch met zijn moeder besproken werden. Voorgaande overtuigt geenszins nu zijn vader hem wel degelijk had ingelicht dat Al-Shabaab hem had opgebeld met de vraag om ofwel *zakawat* te betalen ofwel zijn zoon te brengen. Dat verzoeker zich hierop dan niet zou informeren hoeveel geld er betaald moest worden opdat hij zou ontkomen aan een rekrutering, is niet aannemelijk. Dit geldt des te meer nu hij in zijn verzoekschrift aangeeft dat het een veelvoorkomende strategie is van Al-Shabaab om de keuze te laten tussen het betalen van *zakawat* en het opgeven van een zoon. Waar hij in zijn verzoekschrift nog opwerpt dat hij niet had kunnen voorspellen dat zijn vader zou worden vermoord en dat hij hierover in zijn leven details zou moeten geven, kan hij evenmin worden bijgetreden. Vooreerst spreekt hij zichzelf tegen, waar hij in het verzoekschrift tegelijk voorhoudt dat een weigering dodelijk kon aflopen gezien de willekeurigheid van Al-Shabaab. Vervolgens kan van een verzoeker om internationale bescherming wel degelijk verwacht worden aannemelijke, consistente en plausibele verklaringen af te leggen omtrent de kernaspecten van diens asielrelaas. Het louter voorhouden dat het van hem niet kan worden verwacht te herinneren wat de voorvallen waren in zijn dorp nu hij nooit gedacht had dat hij namen ging moeten onthouden van personen die slachtoffer zijn geworden van Al-Shabaab, is in dit opzicht geen dienstig verweer. Verzoeker haalde immers zelf aan dat het betalen van *zakawat*, uithuwelijkingen en rekruteringen tot soldaten zaken betreffen die Al-Shabaab uitvoerde, waardoor redelijker wijze verwacht kan worden dat hij hiervan ook voorbeelden kon geven, *quod non* (NPO, p. 15, 22 en 26).

4.3.7. Verzoeker beperkt zich voorts nog tot loutere blote beweringen, waar hij stelt dat i) het logisch is dat Al-Shabaab, alvorens praktische zaken te regelen en zo hun eigen plan bloot te stellen, eerst afwacht tot de persoon effectief instemt met de vraag tot samenwerking; ii) hij l. niet persoonlijk kende maar enkel kon meedelen wat hem werd verteld en iii) hij heden niet weet waar zijn moeder zich bevindt ondanks de pogingen om contact met haar op te nemen. Voorgaande beweringen vinden geen steun in de notities van het persoonlijk onderhoud en zijn alleszins niet van die aard om de pertinente en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing, en zoals *supra* reeds besproken, te ontkrachten. Hierbij komt dat verzoeker niets heeft in te brengen tegen de pertinente overweging in de bestreden beslissing dat het opmerkelijk is dat zijn facebookprofiel nog persoonlijke informatie bevatte op 4 april 2024, doch dat diezelfde informatie verwijderd werd enkele dagen na het persoonlijk onderhoud (AD CGVS, landeninformatie Facebookprofiel, stukken 3 en 4). Voorts moet worden opgemerkt dat verzoeker op facebook heeft aangegeven naar de universiteit te zijn geweest in Somalië, terwijl hij tijdens zijn verhoor nog aangaf dat hij is moeten stoppen met school omwille van financiële problemen. Hoewel niet doorslaggevend daar voorzichtigheid geboden moet worden met informatie vergaard via sociale media, komen deze vaststellingen, waarvoor verzoeker geen enkele toelichting kan verschaffen, zijn algehele geloofwaardigheid niet ten goede.

4.3.8. Door in het verzoekschrift zijn onenigheid te uiten aangaande de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing, zonder deze *in concreto* te weerleggen, is hij niet in staat afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande, die overigens steun vinden in de stukken van het administratief dossier. De motieven in de bestreden beslissing blijven integraal overeind.

4.3.9. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de stad Jowhar, gelegen in de provincie Middle Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Middle Shabelle dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Middle Shabelle moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de situatie in Middle Shabelle niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

4.4.3. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Middle Shabelle hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen er in hoofde van verzoeker echter geen dergelijke individuele elementen worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.4.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt aldus niet.

4.7. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, wordt beklemtoond dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO